

grund er totalt imod projektet og hele tankegangen bag projektet.

Hvad er det så, USA gennem den nye præsident George W. Bush pønser på? Skal vi nu opbygge osteklokker omkring det amerikanske kontinent, omkring NATO-landene i Europa og andre USA-allierede i Mellem- og Fjernøsten og andre steder?

Jeg kan huske, at jeg fældede en lille tåre af glæde, da Muren faldt, da den kolde krig ophørte. Jeg var overbevist om, at vi nu endelig havde taget hul på vejen mod en bedre verden. Men hvad er det, USA starter det nye årtusinde med? Et afsæt til en fornyet oprustning, en spiral, som ikke har nogen ende, og hvis den har en ende, er det i hvert fald en ende, som nok bedst kan beskrives som verdens ende.

»Tulukkat qarlorulukkaangamik tikiuttussanik siulittortarput«, et grønlandsk ordsprog, som på dansk hedder: »Når ravne skriger ophidset, varsler de udenbys gæster.« Hjemme i Nuuk hører jeg ofte ravne skrige ophidset, og jeg har da også en begrundet idé om, hvem de udenbys gæster er. Og her må der gættes tre gange.

For ca. 3 uger siden hørte jeg et morgenprogram i KNR, Grønlands Radio, noget i retning af »Tanker til eftertanke«. To unge mennesker, elever i 3. g. på GU i Nuuk, altså gymnasiet i Nuuk, havde lavet 5 minutter om missilskjoldet.

De sagde bl.a.: »USA er åbenbart svag og sårbar – grænsende til en hysterisk reaktion.« De sagde også: »USA er ude med et projekt, hvor man skal ramme én kugle med én kugle.« »Grønland er havnet i en militærpolitisk boksering, hvor en knockout er snublende nær.«

De sagde også: »Jamen skal vi ikke bare holde mund. Vi er jo kun 56.000 mennesker, eller skal vi overveje en rejeblokade mod USA, eller til gengæld for endnu en gang at stille Thule til rådighed kræve, at USA ophæver the »Marine Mammals Protection Act?« Det er en amerikansk lovgivning, der forbyder os at eksportere sælskind og andre produkter fra vore havpattedyr.

De sagde endvidere: »De ældre grønlændere, der levede under 2. Verdenskrig, har en anden holdning. En holdning, der afspejler en taknemlighed over for amerikanernes hjælp under krigen, noget i retning af: De hjalp os dengang, lad os hjælpe dem i dag.«

Hvem hører den folkelige opinion i denne sag? Hvad siger den amerikanske opinion? Hvad siger den danske og europæiske opinion?

Hvad siger i det hele taget opinionen i de lande, det her drejer sig om? Det er jo stort set hele verden, det drejer sig om. Er det ikke lidt vigtigt at forholde sig til, hvad vælgerne derude mener?

Den israelske general og politiker Moshe Dayan sagde engang, at ønsker man at opnå fred, taler man ikke med sine venner; man taler med sine fjender. Det var måske noget, som USA burde skrive sig bag øret.

Lad mig slutte med et andet grønlandsk ord-sprog: »Aliortukkat Oqaatiginngisat alliartuin-nartarput«. Det var der ikke nogen, der forstod. På dansk: »Fortier man et spørgsmål, vokser det sig stadig større.«

Ellen Kristensen (V):

Først vil jeg gerne takke for, at denne forespørgsel er blevet stillet her i Folketinget.

Det betyder meget i Grønland, at der er denne store enighed her i Folketinget. Det er utrolig vigtigt for Grønland, at vi kan få lov til at deltage i debatten omkring missilskjoldet.

Men i Grønland er der ikke blot et ønske om at deltage aktivt i debatten, men for den sags skyld, hvis der skulle komme en konkret henvendelse til Danmark, at deltage i eventuelle for-handlinger.

Jeg var i Grønland i februar, hvor jeg tog en tur op til Qaanaaq og holdt et møde med borgerne dér. Vi fik en snak om arbejdet som folketingspolitiker fra Grønland, men hurtigt blev debatten, snakken drejet hen på NMD.

NMD, det, amerikanerne i dag kalder for MD, Missile Defence, har skabt en masse bekymringer blandt den grønlandske befolkning, specielt blandt borgerne i Qaanaaq. Jeg må sige, at jeg på visse punkter kan gå ind for missilforsvaret – selvfølgelig må ABM-trakaten respekteres – men da der ikke er en ensidig holdning til, om den skal opsiges, er det utrolig vigtigt, at jeg som grønlandsk folketingspolitiker også kan tale på bekymrede borgeres vegne ved siden af mine egne politiske holdninger.

Det er vigtigt, at borgerne bliver hørt, specielt dem, der bor tæt på, og der har været stor bekymring hos borgerne i Qaanaaq for, at de ikke bliver hørt, at det kun bliver politikerne, der kommer og informerer dem og taler for eller imod. De vil gerne høre nogle neutrale holdninger.

Men hvad er neutrale holdninger? Jeg tror, det er svært i debatten om MD at tage stilling, at indtage et standpunkt. Det kan ændre sig hen ad vejen, og jeg må da også ærligt indrømme, at jeg